

Hvis der overhovedet kan siges noget rosende om dette forslag, er det på grund af forslagens enkelhed, som ligger i, at virksomhederne nu tilsyneladende igen skal til at udføre ubetalt bogholderiarbejde for staten ved det bortfaldne kompensationsbeløb, som arbejdsgiverne ellers skulle have haft, nu som en besparelse og dermed en tilførelse til statskassen på over en halv milliard kroner på årsbasis.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området, fru Jette Gottlieb, ikke kan være til stede, skal jeg meddele følgende:

Som udgangspunkt vil jeg godt sige, at Enhedslisten er positiv over for dette forslag. Kompensationsordningen er en skattefinansieret erhvervsstøtte, som vi er imod. Vi vil også godt holde fast i, at forslaget som bekendt er en del af regeringens samlede finanslovudspil, og at behandlingen af forslaget derfor ikke kan ses løst fra de igangværende forhandlinger om næste års finanslov.

Kort og godt er det Enhedslistens udgangspunkt, at vi gerne indgår i arbejdet med at sikre indtægter til statskassen på den socialt mest retfærdige måde, men at indtægter og udgifter nødvendigvis må hænge sammen.

Med andre ord må forslagets videre behandling hænge sammen med, hvad provenuet på ca. 550 mio. kr. bruges til. Her er røde og/eller grønne forbedringer vores udgangspunkt. Med de bemærkninger skrevet bag øret kan arbejdsministeren regne med, at vi går positivt ind i den videre behandling af forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Ja, jeg kan jo ikke glæde arbejdsministeren med, at vi har klappet i vores små hænder over, at regeringen er kommet med dette forslag. Vi mener ikke, at vi har brug for, at vi svækker erhvervslivets konkurrenceevne, for det vil jo være tilfældet med det her forslag. Det kan vi ikke støtte.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal starte med at takke for tilsagnene fra SF og Enhedslisten om at medvirke konstruktivt i forhandlinger om at få statens indtægter og udgifter til at hænge sammen på årets finanslov. Det forslag, der ligger her, kan være et bidrag hertil.

Hvad angår bemærkningen fra hr. Jens Vibjerg om høringssvarene, er det mit indtryk, at

høringssvarene i går er sendt til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, så de er på vej, og jeg skal beklage, at det åbenbart ikke har været muligt at have dem i hænde her ved førstebehandlingen.

Så vil jeg til almindelig oplysning, fordi der kunne være folk, der sidder og følger denne debat, som har fået det indtryk, at hr. Knud Erik Kirkegaard havde sneget sig ind på tilhørerpladserne til SiD's kongres, hvorfra der blev citeret, sige, at der nu ikke blev citeret korrekt.

Jeg tror i øvrigt, at det er således, at man via Internettet har kunnet stifte bekendtskab med indholdet af min tale til delegeretmødet i SiD's a-kasse, som det rettelig handlede om. Det, der var genstanden for udtrykket »at tæppebombe« virksomheder, var spørgsmålet om, at Arbejdstilsynet skulle aflægge besøg på de virksomheder, der notorisk har de mange ulykker og arbejdsskader hvert eneste år. Så er der vist bragt fuld oplysning omkring den sag.

Men jeg ser frem til i de kommende forhandlinger og under udvalgsarbejdet at samarbejde om gennemførelsen af dette lovforslag, der er et væsentligt bidrag til at få statens indtægter og udgifter til at hænge sammen på finansloven for 2002.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 10: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Ændret finansiering af ATP-bidrag).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 3/10 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Erik Larsen (S):

L 10 vedrører ATP-bidrag for dagpengeberettigede ledige, der er medlemmer af en a-kasse, modtager uddannelsesgodtgørelse fra staten og er over 25 år eller modtager aktiveringsydelse. Netop denne gruppe, der forsørges af staten, er i gang med at opkvalificere sig, så de kan opfylde virksomhedernes behov for arbejdskraft.

I Socialdemokratiet finder vi det naturligt, at arbejdsmarkedets parter er med til at finansiere opkvalificeringen af arbejdskraft.

Tanken bag lovforslaget er, at de to tredjedele af ATP-bidraget, staten hidtil har indbetalt for de pågældende grupper, i fremtiden skal betales af arbejdsløhedskasserne og de private arbejdsgivere. A-kasser og arbejdsgivere deler udgiften lige og skal dermed betale en tredjedel af det fulde ATP-bidrag hver.

Lovforslaget harmoniserer reglerne for ATP-indbetaling for ledige, da a-kasser og virksomheder i forvejen indbetaler to tredjedele af ATP-bidrag for dagpengemodtagere.

L 10 betyder en årlig besparelse for staten på ca. 100 mio. kr., og L 10 er en del af regeringens finanslovsforslag.

Arbejdsministeren har selv sagt Socialdemokratiets opbakning til forslaget, og jeg skal også her på vegne af hr. Anders Samuelsen, Det Radikale Venstre, tilkendegive, at han tilslutter sig ordførertalen.

Rikke Hvilshøj (V):

Så strammer regeringen skruen én gang til over for erhvervslivet. Denne gang foreslår regeringen en ændring af finansieringen af ATP-bidragene.

Nu skal de private arbejdsgivere og a-kasserne overtage statens medfinansiering af ATP-bidragene for dagpengeberettigede ledige, der er medlemmer af en arbejdsløhedskasse for lønmodtagere, som modtager uddannelsesgodtgørelse og er over 25 år eller modtagere af aktiveringsydelse.

Samlet vil det belaste de private arbejdsgivere og a-kasserne for lønmodtagere med 50 mio. kr. for hver af parterne. Jeg har dog erfaret, at dette ikke er helårsvirkningen, men at helårsvirkningen er 70 mio. kr. for disse parter.

Regeringens argument for forslaget er ønsket om en harmonisering af finansieringen af ATP-bidraget for ledige, samt at de private arbejdsgivere jo har gavn af den opkvalificering, der sker

af de omtalte ledige, når de skal bruge ny arbejdskraft, og derfor bør være med til at finansiere deres ATP-bidrag.

Se, hvis regeringens lovforslag var så stringent hele vejen igennem, så kunne man da rosedet, men det hænger jo ikke sammen. Hvorfor skal de offentlige arbejdsgivere ikke også være med til at bidrage på dette punkt, de har vel lige så stor gavn af denne opkvalificering af arbejdsstyrken?

Jeg har forstået de eksisterende regler således, at de offentlige arbejdsgivere i dag alene bidrager til de ledige, der er på sygedagpenge, når vi taler ATP-bidrag, og jeg har også forstået, at argumentet for denne forskel mellem offentlige og private arbejdsgivere har været, at de private arbejdsgivere jo har modtaget et kompensationsbidrag. Hvis der er nogen af tilhørerne, der nu har tabt tråden, så kan jeg godt forstå det.

Vi har jo lige behandlet L 9, hvor regeringen helt vil afskaffe kompensationsbidraget til de private arbejdsgivere, så her er der ikke længere et argument for at skelne mellem offentlige og private arbejdsgivere. Regeringens argument om harmonisering falder noget til jorden, og tilbage står et billede af en regering, der alene søger at pålægge erhvervslivet flere omkostninger.

Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

L 10 er jo så regeringens andet bombetogt mod de private virksomheder og er også med til at belaste virksomhedernes konkurrenceevne. Jeg må på Det Konservative Folkepartis vegne afvise forslaget delvis med samme begrundelse som ved L 9.

Villy Søvnal (SF):

Forslaget går ud på at lave en harmonisering af finansieringen af ATP-bidraget for ledige. De betaler i dag selv en tredjedel af bidraget til ATP, mens staten betaler to tredjedele.

Statens bidrag skal ifølge det ny forslag overtages af a-kasserne og de private arbejdsgivere, som skal betale en tredjedel af bidraget hver. Mindreudgiften for staten er på godt 100 mio. kr. årlig, og merudgiften for de private arbejdsgivere og a-kasserne er på godt 50 mio. kr. for hver.

Da forslaget indgår i regeringens finanslovsudspil, vil SF's endelige stilling afventes resultaterne af de samlede finanslovsforhandlinger. Det er sådan, at hvis vi i SF skal være med til at kradse penge ind, så vil vi også godt have sik-

kerhed for, hvad pengene skal bruges til, og når vi ved det med større sikkerhed, så er vi i stand til at forholde os endeligt til forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Dansk Folkeparti har gjort sig de samme betragtninger som i forhold til det foregående lovforslag, L 9, for der er i princippet tale om samme problemstilling.

Det foreslås i L 10, at statens medfinansiering af ATP-bidragene for dagpengeberettigede ledige, der er medlemmer af en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere, som modtager uddannelsesgodtgørelse og er over 25 år eller modtager aktiveringsydelse, ophører.

Efter de nugældende regler er det således, at de ledige betaler en tredjedel af bidraget til ATP, mens staten betaler to tredjedele af bidraget. Det foreslår arbejdsministeren nu ændret, således at de to tredjedele af bidraget fremover skal finansieres af a-kasserne og de private arbejdsgivere med hver en tredjedel.

Det er jo ikke alene arbejdsgiverne, det går ud over, næsne snarere tværtimod, vil jeg sige, for a-kassernes bidrag forventes jo væltet over på medlemskontingenterne, således at den arbejdsløse nu ud over at skulle betale en tredjedel i ATP-bidrag også skal finansiere den pålagte tredjedel til a-kasserne i form af forhøjede medlemskontingenter. Mindreudgiften for staten vil blive godt 100 mio. kr. årlig, ved at de to tredjedele af ATP-bidraget nu væltes over på a-kasserne og arbejdsgiverne.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte et sådant arbejdstagerfjendtligt forslag.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror ikke, at man skal have de store profetiske evner for at kunne gætte, hvad jeg nu vil sige, når man erindrer, hvad jeg sagde til det forrige lovforslag, for det er jo samme af type, af samme skuffe. Vi mener ikke, at vores erhvervsliv er i så stærk en konkurrencesituation netop nu. Sidste år arbejdede vi meget med en førtidspensionsreform, for en af de meget vigtige opgaver er jo, at vi får en række med nedsat arbejdsevne ind på arbejdsmarkedet. Jeg ved, at regeringen har de samme tanker og de samme ambitioner, og jeg tror ikke, det er en klog politik, man lægger op til, hverken med dette eller med det foregående lovforslag.

Vi afviser også dette.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil, for så vidt angår mine mere generelle betragtninger, henvise til de bemærkninger, jeg har gjort under behandlingen af lovforslag nr. L 9. Det handler om at skabe en sammenhæng mellem statens indtægter og udgifter. Jeg glæder mig atter over, at der er partier i Folketinget, der er optaget af at skabe denne sammenhæng og også ser muligheder for, at dette lovforslag kan bidrage til denne ordentlige sammenhæng i tingene.

Og så skal jeg beklage, at lovforslaget ikke tilstrækkelig præcist har omtalt, at helårsvirkningen er 135 mio. kr.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg beklager den sene tilstedekomst.

Også dette forslag er en del af regeringens finanslovsforslag, og ligesom ved behandlingen af L 9 vil jeg sige, at vores stilling til forslaget hænger sammen med, hvad pengene her, godt 100 mio. kr., skal bruges til.

Så vil jeg i øvrigt tilføje, at vi er meget skeptiske over for forslaget, der jo delvis handler om at hive penge ud af a-kasse-medlemmernes lommer ved at pålægge a-kasserne at finansiere en tredjedel af ATP-bidraget for medlemmer over 25 år, der er på aktiveringsydelse eller uddannelsesgodtgørelse.

Vi taler godt nok om et meget beskedent beløb, som regeringen anslår til knap 3 kroner om måneden pr. medlem. Alligevel er det principielt en skidt vej at betrage. Da vi sidste år i forbindelse med ældrepakken fik nedsat medlemsbidraget med ca. 60 kroner om måneden, var det for os at se et rimeligt plaster på såret for a-kasse-medlemmerne, som i de senere år har fået væltet stadig større udgifter i hovedet, ikke mindst det asociale efterlønsbidrag.

Det er sagt for at understrege, at vi er modstandere af regeringens to skridt frem og et tilbage-politik over for medlemsbidraget til a-kasserne.

Så kan man jo sige, at forslaget bare er en ligestilling af folk på aktiveringsydelse eller uddannelsesgodtgørelse med andre i dagpengesystemet. Nu er ligestilling jo ikke det værste, vi har, men der er altid flere retninger i måden at ligestille på. Vores indstilling til dagpengefinansieringen, og her finansieringen af ATP-bidraget, er, at staten og i særdeleshed arbejdsgiverne skal yde mere, så medlemsbidraget kan sættes ned.

Vi er godt klar over, at forslaget også betyder medfinansiering fra arbejdsgiverside, og det er

selvfølgelig en formildende omstændighed, der gør, at vi ikke er hundrede procent afvisende over for at gå ind i forhandlingerne om forslaget. Som sagt med den tilføjelse, at det hænger sammen med, hvad pengene skal bruges til.

Op med de bemærkninger vil vi så afvente den videre behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet.

Af Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Klaus Kjær (DF) og Ebbe Kalnæs (CD) m.fl.

(Fremsat 4/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Forslaget om regelforenklinger gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet har vi set tre gange tidligere. Det forslag, vi nu har foran os, er identisk med forslaget fra samlingen 2000-01 og næsten identisk med forslagene fra samlingerne 1997-98 og 1998-99.

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt om forslaget. Regeringen vil luge ud i overflødige regler, og det er fortsat regeringens målsætning at lette virksomhedernes administrative byrder. Så på *det* punkt er forslagsstillerne og regeringen enige.

Men er forslagsstillerne formål nu alene regelforenkling, eller er forslaget også ideologisk begrundet? Får vi nu i dag endnu en gang understreget, hvor forskellene går i dansk politik, når det kommer til beskyttelsen af lønmodtageres sikkerhed og sundhed? Det er jo ikke kun dette forslag, der får mig til at stille disse spørgsmål. Af de tre lovforslag, der indgik i reformen af arbejdsmiljøindsatsen i sidste samling, stemte forslagsstillerne ikke for ét eneste.

Regeringens klare målsætning i arbejdsmiljøindsatsen er, at den enkelte lønmodtager skal have et sikkert og sundt arbejdsmiljø. De tre beslutningsforslag på arbejdsmiljøområdet, som vi skal behandle i dag, bidrager på ingen måde til at nå denne målsætning, tværtimod.

Hvad forslagsstillerne intentioner end har været, så håber jeg, at det efter dagens debat står klart for alle og enhver, at der er to veje i dansk politik, når det kommer til beskyttelsen af lønmodtagernes sikkerhed og sundhed. Når vi har regler på arbejdsmiljøområdet, har vi det jo ikke for at genere virksomhederne. Reglerne er nødvendige for at sikre menneskers liv, sikre menneskers helbred. De regler i arbejdsmiljøloven, som forslagsstillerne ønsker at afskaffe, blev vedtaget her i Folketinget i 1997 og udgør et væsentligt fundament i arbejdsmiljøindsatsen.

Jeg vil kommentere meget kort på beslutningsforslagets enkelte dele, da regeringens holdning burde være kendt fra tidligere debatter om samme beslutningsforslag.

For det første om arbejdspladsvurdering: Det er på virksomhederne, arbejds-skader og nedslidning opstår. Det er derfor også på virksomhederne, at arbejds-skader og nedslidning skal forebygges. Så langt håber jeg at vi alle er enige.

Den skriftlige arbejdspladsvurdering, APV'en, som den populært kaldes, er et meget centralt element i virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Det gælder både for store og for små virksomheder. Hvis virksomhederne skal have mulighed for effektivt at forebygge arbejds-skader, kræver det altså, at man i arbejdsmiljøarbejdet kommer hele vejen rundt om virksomhedens arbejdsmiljø, og det er netop det, APV bidrager til sikringen af.

Det er også derfor, at det er mig ubegribeligt, hvorfor ansættelse på en lille virksomhed skal indebære, at lønmodtageren sikres en dårligere beskyttelse. Det ville jo være konsekvensen, hvis forslaget blev vedtaget.

Forslagsstillerne skriver i B 14, at erhvervslivet blev påført nye byrder, nye store byrder, i